

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JOAN JOSEP OMELLA OMELLA
Arquebisbe de Barcelona

Llavors de solidaritat

FOTO: IRENE HERNÁNDEZ-SANJUÁN

Mans Unides és una ONG de l'Església la missió de la qual és ajudar els països en vies de desenvolupament i denunciar la situació de pobresa en què viu una gran part de la població del nostre planeta. Fa més de seixanta anys que treballa per un món més frater, més just i més humà.

Mans Unides organitza cada any una campanya per sensibilitzar la nostra societat sobre el problema de la fam, que afecta més de vuit-cents milions de persones. Tenint en compte la preocupació pel nostre entorn, sorgeix el lema de la campanya per al 2024: «L'única espècie capaç de canviar el planeta: l'efecte ésser humà». Amb aquest lema, Mans Unides s'uneix a la crida del papa Francesc a

totes les persones de bona voluntat perquè afrontin de manera urgent, valenta i responsable la crisi del canvi climàtic.

El mes d'octubre passat el papa Francesc ens advertia, en la seva exhortació apostòlica *Laudate Deum*, de les terribles conseqüències de la crisi climàtica.

Efectivament, el canvi climàtic cada cop ens afecta més. Les conseqüències que provoca ens afecten a tots i especialment als més pobres. Els més vulnerables veuen com les sequeres, les inundacions o les tempestes afecten seriosament els seus mitjans de subsistència i els condueixen a la pobresa.

Déu ens convida a no perdre l'esperança, ens insisteix que és possible un món nou. La fe ens dona forces, ens interpel·la, transforma la nostra vida i ens ajuda a veure que tots els éssers humans de la terra formem una sola família amb un mateix Pare. Estem cridats a ser una família unida per llaços de respecte i amor. Recordem també l'exemple de Jesucrist.

L'acció de Mans Unides arriba a més de cinquanta països, en els quals s'han desenvolupat al voltant de cinc-cents projectes, amb una inversió d'uns trenta-cinc milions d'euros, l'any 2022.

Avui, a més, l'Església celebra també la Jornada Mundial del Malalt, el lema de la qual és: «No és bo que l'home estigui sol. Cuidar els malalts tenint cura de les relacions». Al missatge d'aquest any,* el Papa ens recorda que la malaltia sovint ens aïlla i ens fa perdre l'alegria. Cuidar una persona malalta implica també convidar-la a redescobrir la seva relació amb Déu, amb els altres i amb ell mateix. Cada vegada que visitem un germà malalt, és com si ho féssim a Jesús (cf. Mt 25,36.40).

Benvolguts germans i germanes, demanem al Senyor que ens ajudi a veure que cada ésser humà és un company de camí. Gràcies a tots els que amb la vostra pregària, temps i recursos feu possible Mans Unides. Gràcies per ser llavor d'amor i solidaritat entre els més pobres del nostre món.

* Consulteu el missatge del papa Francesc en ocasió de la Jornada Mundial del Malalt de l'any 2024: <http://tinyurl.com/2kuaf9nk>

ACTUALITAT

Mons. Abadías: «El vostre carisma i entrega supera totes les expectatives»

El passat divendres, 2 de febrer, l'Arquebisbat de Barcelona va celebrar la festa de la Presentació del Senyor, coneguda popularment com la Candelera. En aquest context, els religiosos i religioses van congregar-se a la Catedral de Barcelona amb motiu de la 28a Jornada Mundial de la Vida Consagrada, que va presidir el bisbe auxiliar de Barcelona, Mons. David Abadías.

Entre els concelebrants destacava el responsable de la Delegació diocesana per a la Vida Consagrada, P. Joan Josep Morè i, asseguda a primera

fila, la presidenta de la Unió de Religiosos de Catalunya, Susana García del Álamo. Va ser ella qui va donar la benvinguda i va exhortar els religiosos i religioses a ser un exemple de Déu enmig de la societat. «Som cridats a transparentar la tendresa de Déu, aquest és l'encàrrec que ens fa Jesús: ser i estar en el món per fer possible la seva tendresa». Amb aquestes paraules la religiosa carmelita de Sant Josep va recordar als consagrats que han estat escollits «per portar llum enmig de tanta foscor, per guarir les ferides de la humanitat, per fer

realitat el carisma dels nostres fundadors i fundadores», va dir.

En el moment de l'homilia, Mons. David Abadías va agrair als religiosos i religioses el seu servei a l'Església. «El vostre do, el vostre carisma i entrega supera les expectatives». Amb aquest reconeixement, el bisbe va declarar que «formen part d'un projecte», i en aquesta «confluència de carismes, riqueses i febleses cal confiar en el Senyor».

ENTREVISTA

De les tenebres a la llum

LOLES FREIXA SERRA

Les 59es Jornades de Qüestions Pastorals de Castelldefels, celebrades el 16 i el 17 de gener, s'han centrat enguany a reflexionar sobre el valor del testimoni en la societat actual. L'adhesió a Crist i l'experiència personal de trobada amb Déu es van destacar com a elements fonamentals del testimoniatge. Loles Freixa és filòloga i ha estat professora de català. Va intervenir a les Jornades, on va compartir la seva vivència del Maig del 68. Va viure la conversió a Lourdes i avui és una cristiana «molt motivada».

Què va canviar en la seva manera de veure i viure la vida, el Maig del 68?

Va ser una època molt intensa, molt divertida, però també molt dura; segons com, vam viure una guerra: vam trencar amb tot i això va tenir conseqüències, sobretot en la família i en la fe. Per a mi, el més important és que, conscientment, no vam transmetre la fe als nostres fills i els hem deixat orfes! Vam obrir la porta a l'hedonisme, a l'individualisme, a l'utilitarisme, a la cultura de la sospita i del «no n'hi ha per tant». Vam oblidar que el fi no justifica els mitjans.

La Lourdes va viure la conversió...

La pèrdua d'ideals, el patiment i el caos intel·lectual em van empènyer a buscar la veritat, la bellesa i la bondat. Després d'un llarg recorregut personal de recerca, a Lourdes vaig viure la meua «hora dècima» i em va canviar la vida. El meu cor de pedra es va convertir en un cor de carn, com diu Ezequiel. De fet, és passar de les tenebres a la llum, de la mort a la vida, de la por a la pau. Per a mi, la resurrecció de Jesús i el cel són la raó de la meua vida i de la meua fe.

Com viu la fe avui?

Visc la fe amb una mirada diferent; amb tranquil·litat i esperança, malgrat les incerteses i les angoixes normals de la vida. I no la visc sola, sinó que camino amb els grups d'Emaús de la parròquia del Remei, i amb les germanetes de l'Anyell, on sacio la meua ànima més monàstica i comparteixo la Paraula amb pobres, joves i tota mena de gent.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ

Què faig pel Crist?

Divendres al vespre. Comencen el recés anual. Des de fa dinou anys, amb la interrupció de la pandèmia, s'apleguen a un monestir, a un santuari o a una casa d'espiritualitat. Són, sempre, entorn de deu, onze o dotze persones, entre cinquanta-cinc i seixanta anys, més el sacerdot que els acompanya. Busquen un espai temporal que els permeti posar-se davant Déu, escoltar i reflexionar la Paraula, pregar confiadament, deixar-se interpel·lar per la vida i pels ensenyaments de Jesús, discernir la voluntat de Déu, badar davant el misteri... Aquest any són en un monestir. Els acompanya doncs, també, el seguiment de la Litúrgia de les Hores. Enrere queden les feines professionals, les responsabilitats familiars, la vida social habitual.

Comencen fent una mirada al món, a la presència del mal, als ferits que deixa, a les indiferències personals, a les complicacions per egoisme, per insolidaritat, per omissió... Veure les principals col·laboracions personals. Ho han fet en altres ocasions. Sempre hi ha novetats i noves implicacions. «Llavors Natan va dir a David: Aquest home ets tu» (2Sa 12,7). I així una me-

ditació al matí i una altra a la tarda. Silenci personal, diàleg amb el Senyor. Després de Completes, amb els companys, compartir les vivències i experiències de la pregària personal.

De rerefons del cap de setmana la paràbola del fill pròdig. Adonant-se del mal del món que crucifica Jesús, veient-hi les col·laboracions personals, sentint-se perdonat i estimat, viure que la misericòrdia banya la meua vida. «El fill li digué: "Pare, he pecat contra el cel i contra tu. Ja no mereixo que em diguin fill teu". Però el pare digué als seus criats: "De pressa, porteu el vestit millor i poseu-l'hi, poseu-li (...); porteu el vedell gras i mateu-lo, mengem i celebrem-ho, perquè aquest fill meu era mort i ha tornat a la vida, estava perdut i l'hem trobat i es posaren a celebrar-ho"» (Lc 15, 21-24). Desconcertat, com el fill pròdig, per l'amor incondicional del Pare, amarar per la seva misericòrdia, preguntar-se: «Què he fet pel Crist, què faig, què he de fer». El darrer dia, tornar a la vida quotidiana, amb l'experiència viscuda, amarats de la seva misericòrdia, disposats a anar pel món amb un cor com el del Pare.

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Como María, ofrecer cercanía y ternura

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

El Santo Padre Francisco en el mensaje de este año para la Jornada Mundial del Enfermo nos convida a algo que de antemano nos podría parecer lógico y primordial; si bien, comprendemos la necesidad de potenciarlo y de urgirlo: ¡Cuidemos al enfermo cuidando las relaciones! Llamada en la línea de una terapia completa centrada en la dignidad de cada persona, asistencia profesional de calidad, entrelazada con la atención humana, familiar; siempre centrados en la persona que necesita mejorar su salud y las condiciones circundantes.

El amor de Dios nos impulsa desde el fondo de nuestro ser cristiano. «Nuestra vida, modelada a imagen de la Trinidad, está llamada a realizarse plenamente en el dinamismo de las relaciones, de la amistad y del

amor mutuo. Estamos llamados a la comunión y a la fraternidad.»

Al pensar en el enfermo no podemos olvidar circunstancias de fragilidad, incertidumbre e inseguridad que conllevan. Tengamos presente a los que padecen enfermedades graves y a los que sufren las consecuencias de una vejez, soledad o discapacidad, no suficientemente acompañadas. Escuchemos la voz «más terrible de las enfermedades sociales»: la guerra.

Que Nuestra Señora de Lourdes interceda, para que, como Ella, unidos cuidemos al enfermo desde una cercanía de compasión y de ternura; favorecedoras de sus relaciones, con Dios, con los demás —familiares, amigos, personal sanitario—, con la creación y consigo mismo.

Lectures de la missa diària i santoral

12. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.)

[Jm 1,1-11 / Sl 118 / Mc 8,11-13]. Santa Eulàlia (o Eulària), vg. i mr., patrona de Barcelona i cotitular de la catedral. Sant Gaudenç o Gaudenci, bisbe; sant Damià, soldat mr.; beat Reginald d'Orleans, prev. dominicà; beata Humbelina, viuda.

13. ■ Dimarts [Jm 1,12-18 / Sl 93 / Mc 8,14-21].

Sant Benigne, prev. i mr. (s. III); sant Gregori II, papa (romà, 715-731); santa Maura, mr.; sant Gimer, bisbe; beat Jordà de Saxònia, prev. dominicà; beata Cristina d'Spoleto, vg. agustina.

14. ■ Dimecres [Jl 2,12-18 / Sl 50 / 2Co 5,20-6,2 / Mt 6,1-6.16-18].

Dimecres de cendra. Sant Ciril, monjo, i sant Metodi, bisbe, germans grecs (IX), evangelitzadors dels eslaus, copatrons d'Europa; sant Valentí, prev. romà i mr. (s. III); sant Antoni (Antoniet), mr.

15. ■ Dijous [Dt 30,15-20 / Sl 1 / Lc 9,22-25].

Sant Faustí i santa Jovita, germans mrs.; santa Geòrgia, vg.; sant Claudi de La Colombière (†1682), prev. jesuïta; sant Joan Baptista de la Concepció, prev. trinitari.

16. ■ Divendres [Is 58,1-9a / Sl 50 / Mt 9,14-15].

Sant Onèsim, bisbe; santa Juliana, vg. i mr.; sant Honest; beat Joan de Sant Domènec, mr.; beat Simó de Càscia, prev. agustinià; sant Porfiri, mr. (309) a l'Àsia Menor.

17. ■ Dissabte [Is 58,9b-14 / Sl 85 / Lc 5,27-32].

Sant Aleix Falconieri (†1310) i els altres 6 florentins fund. Servents de Maria o servites (1304, OSM). Sant Ròmul, mr. (302); sant Silví, bisbe.

18. ■ † Diumenge vinent, I diumenge de Quaresma (lit. hores: 1a setm.)

[Gn 9,8-15 / Sl 24 / 1Pe 3,18-22 / Mc 1,12-15]. Sant Simeó, bisbe de Jerusalem, parent de Jesús; sant Eladi (†632), bisbe de Toledo; beat Joan de Fièssole (fra Angèlic), prev. dominicà, pintor; santa Bernadeta Soubirous (†1879), vg., vident de Lourdes; beat Francesc de Regis Clé, prev. paül i mr.

DIUMENGE VI DE DURANT L'ANY

Lectura del llibre del Levític

(Lv 13,1-2.45-46)

El Senyor digué a Moisès i a Aharon: «Si algú té a la pell una inflor, crostes o erupcions que facin témer el mal de la lepra, serà portat al sacerdot Aharon o a un dels seus fills sacerdots.

Els qui pateixen del mal de la lepra han d'anar escabellats, amb els vestits esquinçats, tapats fins a la boca, i han de cridar: "Impur, impur!" Mentre el mal persisteixi, són impurs, i han de viure sols, fora del campament».

Salm responsorial (31)

R. *En vós he trobat el meu recer, vós em guardeu del perill.*

Feliç el qui ha estat absolt de la falta / i ha vist sepultat el seu pecat. / Feliç l'home a qui el Senyor no té en compte la culpa, / i dintre seu ja no manté l'engany. R.

M'he decidit a reconèixer la falta, / no us he amagat més el meu pecat. / Tan bon punt m'ho he proposat, Senyor, / m'heu perdonat la culpa comesa. R.

Alegreu-vos, justos, celebren el Senyor; / homes rectes, aclameu-lo. R.

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 10,31-11,1)

Germans, quan mengeu o begueu, o feu alguna altra cosa, feu-ho tot a glòria de Déu. No sigueu mai ocasió d'escàndol, ni per als jueus, ni per als grecs, ni per a l'Església de Déu, tal com faig jo, que en tot procuro d'adaptar-me a tots, i no busco allò que em convé a mi, sinó allò que convé als altres, perquè se salvin. Seguiu el meu exemple, tal com jo segueixo el de Crist.

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Marc (Mc 1,40-45)

En aquell temps, es presenta a Jesús un leprós, s'agenolla i li diu, suplicant-lo: «Si voleu, em podeu purificar». Jesús, compadit, el tocà amb la mà i digué: «Sí que ho vull: queda pur». A l'instant la lepra desaparegué i quedà pur. Tot seguit Jesús el va fer marxar, després de recomanar-li seriosament de no dir-ho a ningú, sinó d'anar a fer-se examinar pel sacerdot, oferir per la seva purificació el que Moisès havia ordenat, i certificar així que ja era pur. Però ell, així que se n'anà, començà a proclamar-ho davant la gent i de fer-ho conèixer pertot arreu, tant, que Jesús ja no podia entrar manifestament als pobles, i havia de quedar-se a fora, en llocs despoblats. Però la gent venia a trobar-lo de tot arreu.

Lectura del libro del Levítico

(Lev 13,1-2.45-46)

El Señor dijo a Moisés y a Aarón: «Cuando alguno tenga una inflamación, una erupción o una mancha en la piel, y se le produzca una llaga como de lepra, será llevado ante el sacerdote Aarón, o ante uno de sus hijos sacerdotes. Se trata de un leproso: es impuro.

El sacerdote lo declarará impuro de lepra en la cabeza. El enfermo de lepra andará con la ropa rasgada y la cabellera desgreñada, con la barba tapada y gritando: "¡Impuro, impuro!". Mientras le dure la afección, seguirá siendo impuro. Es impuro y vivirá solo y tendrá su morada fuera del campamento».

Salmo responsorial (31)

R. *Tú eres mi refugio, me rodeas de cantos de liberación.*

Dichoso el que está absuelto de su culpa, / a quien le han sepultado su pecado; / dichoso el hombre a quien el Señor no le apunta el delito / y en cuyo espíritu no hay engaño. R.

Había pecado, lo reconocí, / no te encubrí mi delito; / propuse: «Confesaré al Señor mi culpa», / y tú perdonaste mi culpa y mi pecado. R.

Alegraos, justos, y gozad con el Señor; / aclamadlo los de corazón sincero. R.

Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 10,31-11,1)

Hermanos: Ya comáis, ya bebáis o hagáis lo que hagáis, hacedlo todo para gloria de Dios. No deis motivo de escándalo ni a judíos, ni a griegos, ni a la Iglesia de Dios; como yo, que procuro contentar en todo a todos, no buscando mi propia ventaja, sino la de la mayoría, para que se salven. Sed imitadores míos como yo lo soy de Cristo.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Marcos (Mc 1,40-45)

En aquel tiempo, se acercó a Jesús un leproso, suplicándole de rodillas: «Si quieres, puedes limpiarme». Compadecido, extendió la mano y lo tocó diciendo: «Quiero: queda limpio». La lepra se le quitó inmediatamente y quedó limpio.

Él lo despidió, encargándole severamente: «No se lo digas a nadie; pero para que conste, ve a presentarte al sacerdote y ofrece por tu purificación lo que mandó Moisés, para que le sirva de testimonio». Pero cuando se fue, empezó a pregonar bien alto y a divulgar el hecho, de modo que Jesús ya no podía entrar abiertamente en ningún pueblo; se quedaba fuera, en lugares solitarios; y aun así acudían a él de todas partes.

COMENTARI

La maldat és una lepra que ens destrueix

Curació del leprós (2009), de Marko Rupnik. Cripta del santuari de Sant Pius de Pietrelcina (Itàlia)

MN. JOSEP SERRA I COLOMER

Canonge de la Catedral de Barcelona

És molt trist patir una malaltia incurable, i encara més si aquesta t'aïlla de les altres persones, perquè els hi podries encomanar el teu mal. Si aquest fet té com a conseqüència que els qui estimes i t'estimen i et podrien ajudar, no poden tenir contactes amb tu, et pots trobar molt sol.

La seva vida ha tingut un trencament molt gran, s'ha acabat tot o gairebé tot el que podien realitzar, dir i potser pensar. Una persona així, depèn plenament dels altres, que el puguin atendre i que l'estimin.

Per desgràcia, avui hi ha persones que es troben en aquesta situació, perquè han sofert un ictus; un accident molt greu que els ha afectat les seves capacitats cognitives; han contret malalties degeneratives incurables que els impedeixen tot contacte amb les persones i situacions socials i de vida que, anteriorment, podien tenir.

Han de viure en una altra realitat, dependents de les persones que tinguin al seu costat, que els puguin atendre, i si els és possible, els ajudin i estimin.

En temps de Jesús, els que havien contret la lepra, es trobaven en aquesta situació: havien de viure apartats de tothom; «havien d'anar escabellats, amb els vestits esquinçats, tapats fins a la boca, i tocar una campaneta i cridar: impur!, impur!», perquè ningú se'ls acostés. A més, veien com el seu cos s'anava corrompent, fins que acabaven morint.

La lepra va ser considerada com una imatge del que succeeix en les persones que en la seva vida practiquen la maldat, el vici, el pecat. Va degradant-se la persona que obra així, fins a quedar destruïda totalment.

Hi ha persones que, malgrat els seus vicis, desitgen sortir de la seva situació, i demanen ajuda, per viure d'una manera diferent i millor. Saben que ells tots sols no són capaços de canviar de vida; estan massa esclavitzats i viciats, i de diferents maneres criden i supliquen ser atesos.

Jesucrist els escolta; ens escolta a tots nosaltres, malgrat els nostres vicis i pecats. Per poc que li demanem, ens alliberarà dels nostres pecats, ens purificarà i ens oferirà una vida nova.

Els que intentem ser cristians, plens de Jesús i seguint-lo a Ell, malgrat els nostres defectes, som cridats a acompanyar els altres al Senyor, perquè també els alliberi de les lepres, dels vicis i dels pecats que puguin tenir. No ens faltará l'ajuda del Senyor, que a tots ens estima.

ACTIVITATS DEL SR. CARDENAL

Reunió dels bisbes de les diòcesis amb seu a Catalunya. Els dies 12 i 13 de febrer, el cardenal Joan Josep Omella assistirà a la reunió de la Conferència Episcopal Tarraconense. També hi assistiran Mons. David Abadías i Mons. Javier Vilanova, bisbes auxiliars de Barcelona. Serà a la Casa d'Espiritualitat de Tiana (c/ Edith Laurador, 22).

Reunió de la Congregació per als Bisbes. El proper dijous, 15 de febrer, el cardenal Joan Josep Omella assistirà a aquesta reunió, a Roma.

Sent la Creu de Terra Santa. El proper diumenge, 18 de febrer, a les 18 h, Vetlla a la creu i eucaristia per iniciar la Quaresma amb els joves de la diòcesi presidida pel cardenal Joan Josep Omella. Amb la presència del cardenal Pierbattista Pizzaballa, patriarca llatí de Jerusalem.

AGENDA

Reunió plenària ANFE. Del 9 a l'11 de febrer té lloc a Barcelona la reunió plenària anual d'ANFE (Adoració Nocturna Femenina d'Espanya) amb el lema: «ANFE: Adorar per servir», tot preparant el centenari de la seva existència (1925-2025). El dissabte 10 de febrer, a les 19 h, a l'església del San-

tíssim Sagrament, seu d'ANFE, se celebraran les Vespres solemnes, presidides pel cardenal Joan Josep Omella. (c/ Aragó, 268).

Missa de Dimecres de Cendra a la Sagrada Família. El proper dimecres, 14 de febrer, a les 20 h, Mons. David Abadías, bisbe auxiliar de Barcelona, presidirà la missa de Dimecres de Cendra, a la basílica de la Sagrada Família. (c/ Mallorca, 401).

Missa conventual de Dimecres de Cendra. El proper dijous, 14 de febrer, a les 19.15 h, Mons. Javier Vilanova presidirà la missa conventual a la Catedral de Barcelona. (Pla de la Seu, s/n).

Trobada de fraternitat sacerdotal. El proper dijous, 15 de febrer, a les 10.30 h, Mons. David Abadías i Mons. Javier Vilanova, bisbes auxiliars de Barcelona, assistiran a la Trobada de Fraternitat Sacerdotal (TFS), que tindrà lloc a la Casa d'Espiritualitat de Tiana. (c/ Edith Laurador, 22).

Parròquia de Sant Josep de Mataró. El proper dijous, 15 de febrer, a les 19 h, tindrà lloc la conferència «Jesús, un home lliure. L'evangeli a la llum de la psicologia dinàmica». Aquesta conferència és la segona xerrada d'un cicle de quatre, que van a càrrec del professor Jaume Patuel. Organitza l'Escola de Teologia del Maresme, Cristianisme s. XXI i l'Institut Superior de Ciències Religioses de Barcelona (ISCREB).

Institut Emmanuel Mounier. El proper dijous, 15 de febrer, a les 19 h, dins

del cicle «La cultura cívica com a cultura de pau», se celebra la conferència «El dret fonamental a la pau», a càrrec de Joan Lluís Pérez Francesch (IEMC, UAB). Serà al Seminari de Cristianisme i Justícia. (c/ Roger de Llúria, 13).

Asociación Adoradoras Esclavas del Sagrado Corazón. El proper dijous, 15 de febrer, a les 12.30 h, es farà la trobada en oració davant del Santíssim. A les 13 h, se celebrarà la missa. (c/ Mallorca, 234).

Espai d'Interioritat Francesc Palau. El proper dijous, 15 de febrer, a les 19 h, se celebrarà la conferència «L'experiència espiritual de sant Francesc d'Assís: carícia i tendresa per l'avui». Anirà a càrrec del Dr. Manuel Vallejo, caputxí. La xerrada es podrà seguir en format híbrid (online i presencial). (c/ de la Immaculada, 53-55).

Monestir de Sant Pere de les Puel·les. El proper dissabte, 17 de febrer, a les 10 h, se celebrarà un recés de Quaresma que portarà per títol «Ara és l'hora favorable», amb la Gna. Conxa Adell i Cardellach. Podeu fer la vostra inscripció a: activitatspuelles@gmail.com.

Capella de Nostra Senyora de l'Esperança. Vespres de música i Esperit amb l'organista Bernat Bailbé. Els diumenges de Quaresma: 18 i 25 de febrer, i 3 i 10 de març, a les 19 h. (c/ Palma de Sant Just, 2).

Institut Sant Tomàs de Balmesiana. Ja estan obertes les inscripcions

als cursos del segon semestre: «Suma de Teologia - La llei i la gràcia» i «Els comentaris de Tomàs d'Aquino a l'Ètica i a la política d'Aristòtil». Podeu trobar més informació a la pàgina web: www.istomas.org.

Consulta altres actes de l'agenda diocesana

LLIBRES

La Bíblia per als més menuts, de Luis M. Benavides i Elena Santa Cruz. Aquest llibre de 186 pàgines, editat per l'Editorial Casals, és ideal perquè els

petits de casa descobreixin en família l'alegria de la fe. Orientada a infants de 3 a 7 anys, és una gran ajuda per a tots els pares, educadors i catequistes. S'han pres com a base per a l'adaptació de les cites bíbliques La Bíblia Catalana Interconfessional (BCI).

Edith Stein. Camino de Auschwitz, de M.ª Mercedes Álvarez Pérez. Aquest llibre de 176 pàgines, editat per l'Editorial Bambú, recorda el trist final d'Edith Stein. Aquesta

carmelita descalça d'origen jueu va ser empresonada l'any 1942 i enviada al camp d'extermini d'Auschwitz, a Polònia, on va morir en una càmera de gas.

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA
Arzobispo de Barcelona

Semillas de solidaridad

Manos Unidas es una ONG de la Iglesia cuya misión es ayudar a los países en vías de desarrollo y denunciar la situación de pobreza en la que vive una gran parte de la población de nuestro planeta. Lleva más de sesenta años trabajando por un mundo más fraterno, más justo y más humano.

Manos Unidas organiza cada año una campaña para sensibilizar a nuestra sociedad sobre el problema del hambre, que afecta a más de ochocientos millones de personas.

Teniendo en cuenta la preocupación por nuestro entorno, surge el lema de la campaña para 2024: «La única especie capaz de cambiar el planeta: el efecto ser humano». Con este lema, Manos Unidas se une a la llamada del papa Francisco a todas las personas de buena voluntad para que se enfrenten de manera urgente, valiente y responsable a la crisis del cambio climático.

El pasado mes de octubre el papa Francisco nos advertía, en su exhortación apostólica *Laudate Deum*, de las terribles consecuencias de la crisis climática. Efectivamente, el cambio climático cada vez nos afecta más. Las consecuencias que provoca nos atañen a todos y especialmente a los más pobres. Los más vulnerables ven como las sequías, las inundaciones o las tempestades afectan seriamente sus medios de subsistencia y les conducen a la pobreza.

Dios nos invita a no perder la esperanza, nos insiste en que es posible un mundo nuevo. La fe nos da fuerzas, nos interpela, transforma nuestra vida y nos ayuda a ver que todos los seres humanos de la tierra formamos una sola familia con un mismo Padre. Estamos llamados a ser una familia unida por lazos de respeto y amor. Recordemos también el ejemplo de Jesucristo.

La acción de Manos Unidas llega a más de cincuenta países, en los que se han desarrollado

alrededor de quinientos proyectos, con una inversión de unos treinta y cinco millones de euros, en el año 2022.

Hoy, además, la Iglesia celebra también la Jornada Mundial del Enfermo, cuyo lema es: «No conviene que el hombre esté solo. Cuidar al enfermo cuidando las relaciones». En el mensaje de este año,* el Papa nos recuerda que la enfermedad a menudo nos aísla y nos hace perder la alegría. Cuidar a una persona enferma implica también invitarla a redescubrir su relación con Dios, con los demás y consigo mismo. Cada vez que visitamos a un hermano enfermo, es como si lo hiciéramos a Jesús (cf. Mt 25,36.40).

Queridos hermanos y hermanas, pidamos al Señor que nos ayude a ver que cada ser humano es un compañero de camino. Gracias a todos los que con vuestra oración, tiempo y recursos hacéis posible Manos Unidas. Gracias por ser la semilla de amor y solidaridad entre los más pobres de nuestro mundo.

* Consulta el mensaje del papa Francisco en ocasión de la Jornada Mundial del Enfermo del año 2024: <http://tinyurl.com/2kuaf9nk>

Seguiu-nos
esglesia.barcelona

 facebook.com/EsglesiaBarcelona
  [@esglesiabcn](https://esglesiabcn)

Sintonitzeu
Ràdio Estel: 106.6 FM